

شاید هیچ کس انتظار نداشت که تو آن آزمون بزرگ باشی، آن «ذبح عظیم» امت، آن قربانی برگزیده خدا و آن مصداق «إِنَّ اللَّهَ شَاءَ أَنْ يَرَاكَ قَتِيلًا». گذشتن از این امتحان، جز به امداد حق و عنایت الهی ممکن نیست. در این آوار مصیبت و هجوم شیاطین، طی طریق در راهی که زندگی و شهادت چون تویی ترسیم کرده، کاری دشوار است. مگر می‌شود در میدان رزم و در هنگامه چکاچک شمشیرها، دل را پشت میدان جا گذاشت و در معرکه هم‌اورد طلبید؟ مگر می‌توان روزی را بدون تو، تویی که هزاران چون «سلیمانی» و «سیدحسن» فدائیات بودند، تصور کرد؟ اما هر چه خداوند بخواهد، همان شود و این، تقدیر آن عزیز شکست‌ناپذیر است. اینک این ماییم و این راهی که باید بی تو طی کنیم، با کوله‌باری از اندوخته‌هایی که برپیمان باقی گذاشتی، با توشه‌ای که باید پاسداری‌اش کنیم. از دیده خون می‌بارد، قلب بی‌قراری می‌کند و جان در لهیب آتش هجرت غریبانه‌ات می‌سوزد، اما اکنون دشمن پشت دروازه‌هاست، دشمنی که در تمام این سال‌ها، درباره‌اش گفتمی و در برابرش مردانه ایستادی. آنها به آخرین دژ آزادگان جهان چشم طمع دوخته‌اند و گمان می‌کنند که فقدان فرمانده برای افسران و سربازان، جان و جرئتی باقی نگذاشته‌است، اما زهی خیال باطل! درک این موضوع برای آنان که زندگی مادی را همه چیز می‌دانند و به آن اصالت می‌دهند، بسی دشوار است. شناخت شاگردان و فرزندان سیدعلی خامنه‌ای که در جهاد به مولای خود امام حسین (ع) تاسی می‌کنند، برای هوسبازان قدرت‌طلب کودک‌گش، غیر ممکن است. آنها نمی‌دانند که «فَمِنْهُمْ مَنْ قَصَى نَحْبَهُ» کیست و «وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ» کدام است؟ آنها نمی‌فهمند که این بی‌قراری برای شهادت چگونه در روح و جان فرزندان «سیدعلی» نهادینه شده؟ آنها، با آن فهم حقیر و مادی، با آن قلب‌های هوس‌زده، با آن اندیشه‌های آشفته از شهوت، با آن دست‌های آغشته به خون، نمی‌توانند بفهمند که چگونه می‌توان به «أَنْتِ لَا أَرَى الْمَوْتَ إِلَّا سَعَادَةً وَلَا الْحَيَاةَ مَعَ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَرَمًا» باور داشت و آن را زندگی کرد؟ این راهی است که جز عاشقان طریق حق، دلدادگان حضرت دوست و شیفتگان وصال معشوق حقیقی، از آن عبور نمی‌کنند و در هوای رسیدن به آن، مردانه سر به دار نمی‌دهند. آری، «سیدعلی» را از ما گرفتند، اما ندانستند که راه او، مشی او و طریقی که طی می‌کرد، همان مشی و طریقی است که طی اعصار و نسل‌ها، هیچ ابوسفیانی، هیچ معاویه و یزیدی، هیچ چنگیز و تیموری قادر به محو آن نشد؛ همه آن جلادان به زباله‌دان تاریخ فرستاده شدند و این راه روشن، باقی ماند تا در مسیر تکامل انسان، معجزه‌ها خلق کند و به بشر خاکی بیاموزاند که «به‌های وجودش چیزی جز بهشت نیست و نباید که آن را به چیزی جز بهشت بفروشد». آری، فقدان ظاهری تو، سوگی ابدی بر جان می‌نشانند، اما، دل از راهی که نشان‌مان دادی گرم است و شوق عبور از آن و مفتخر شدن به مدال عالی شهادت، در فرمان غوغایی بپا می‌کند. ای «رهبر شهید»، ای «شهید رمضان»، تو به حکم قرآن زنده‌ای، زنده‌تر از هر آن‌که باور به حیات خویش دارد. سلام و درود خداوند بر تو باد!

امتن

دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی شهید سیدعلی حسینی خامنه‌ای

نماینده‌ی مشهد مقدس

و مؤسسه خانه انقلاب اسلامی

با این سابقه، با این معارف عالی، با سردمدارانی مثل افراد فاسدی که امروز در آمریکا بر سر کارند، بیعت نخواهد کرد.

می‌خواهند ایران را ببلعند

من فقط یک کلمه عرض بکنم ... مسئله ما با آمریکا این است که آنها می‌خواهند ایران را ببلعند، ملت ایران مانع است، جمهوری اسلامی مانع است. این‌ها مایلند که بر ملت ایران تسلط پیدا کنند. این حرف‌هایی هم که رئیس‌جمهور آمریکا می‌زند ... گاهی تهدید می‌کند، گاهی می‌گوید باید فلان کار بشود، فلان کار نشود، معنایش این است که این‌ها در پی تسلط بر ملت ایرانند.

نشانه زوال امپراتوری فاسد آمریکا

یکی از نشانه‌های زوال امپراتوری فاسد و ظالم آمریکا، بی‌منطقی آنها است؛ بی‌منطقند. یک حکومت وقتی یک کاری انجام می‌دهد، باید یک منطقی پشت سرش باشد؛ بی‌منطقند. یکی از بی‌منطقی‌های آنها همین مسئله ارتباط آنها با مسائل داخلی کشور ما است. اولاً در مسائل داخلی ایران می‌خواهند دخالت کنند. یکی از مسائل داخلی ما که برایمان خیلی اهمیت دارد، عبارت است از مسئله تسلیحات ما. ما باید برخوردار باشیم از تسلیحات بازدارنده. اگر یک کشوری تسلیحات بازدارنده نداشته باشد، زیر پای دشمنان له می‌شود. تسلیحات بازدارنده یکی از واجبات ملت ما است. آمریکایی‌ها بی‌خود در این قضیه دخالت می‌کنند که «شما موشک فلان جور داشته باشید، فلان جور نداشته باشید؛ تا فلان بُرد داشته باشید، بیشتر از آن نداشته باشید!» به شما چه؟ به شما چه ارتباطی دارد؟ [این] مربوط به ملت ایران است.

آخرین سفارش‌ها

روز ۲۸ بهمن سال جاری، مطابق هر سال، جمعی از مردم آذربایجان به دیدار آقا آمدند؛ این آخرین باری بود که امام امت برای مردم بیاناتی ایراد فرمود. در این بیانات، مانند همیشه نصیحت‌ها و تشویق‌های پدران برقرار بود. آقا مانند همه دیدارها، بر آگاهی تأکید داشت، بردشمن‌شناسی، بر اتحاد و وحدت کلمه، بر مهربانی با خودی و بی‌زاری از استکبار. آن روز کسی نمی‌دانست که این بیانات، آخرین سفارش‌هایی است که یک رهبر بزرگ برای مردم آگاه و هوشیارش دارد. از میان آن همه توصیه و سفارش، چهار نکته مهم را برگزیده‌ایم که یادآوری آن برای هر زمان و دوره‌ای لازم و ضروری است.

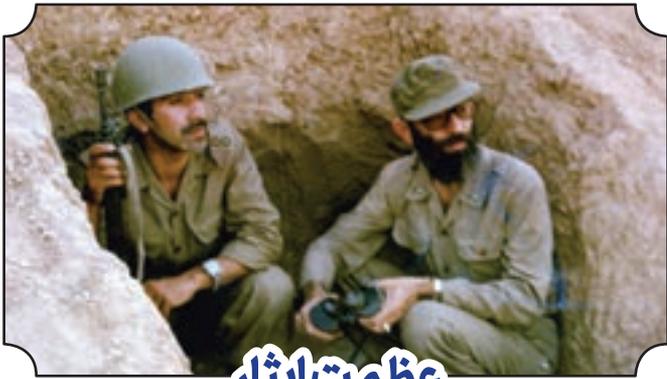
جمهوری اسلامی یعنی ...

جمهوری اسلامی یعنی یک ملت زنده. جمهوری اسلامی یک حکومت جدا از مردم نیست. جمهوری اسلامی عبارت است از ملت ایران، این ملت پابرجا، این ملت مستحکم، این ملتی که حاضر است برای پیشرفت خودش زحمت بکشد، کار کند، تلاش کند، و بحمدالله در این ۴۷ سال پیشرفت کرده. آن روزی که جمهوری اسلامی یک نهال باریک بود، شما نتوانستید آن را از زمین قلع کنید و بکنید؛ امروز که بحمدالله جمهوری اسلامی یک شجره مبارکه بلند و پُرتمر است.

بایزید بیعت نمی‌کنیم

ملت ایران درس‌های اسلامی و شیعی خودش را خوب بلد است؛ می‌داند که چه کار کند. امام حسین (علیه السلام) فرمود: مِثْلِي لَا يُبَايِعُ مِثْلَ يَزِيدٍ؛ کسی مثل من، با کسی مثل یزید بیعت نمی‌کند. ملت ایران در واقع می‌گویند: ملتی مثل ما، با این فرهنگ،

شهادت

عظمت ایثار

در مسئله ایثار، عظمتی نهفته است که هیچ جامعه‌ای بدون دارا بودن یک چنین نقطه مهم و تعیین کننده‌ای نخواهد توانست به عزت و عظمت دست پیدا کند. مادر قضیه شهادت شهیدان و مجاهدت ایثارگران و جانبازان معمولاً جوانب محدودی رامی بینیم و مشاهده می‌کنیم؛ در حالی که خود عمل و حرکت ایثار در جامعه که منجر به شهادت یا جانبازی می‌شود، معانی متعددی دارد... یکی از این جهات، فرصت شناسی و پاسخگوئی به نیاز لحظه‌هاست. ممکن است احساس مسئولیت در کسانی باشد، اما در لحظه نیاز، این مسئولیت رانه تشخیص بدهند و نه عمل کنند؛ این خیلی تفاوت دارد با آن حرکت و اقدامی که درست در لحظه نیاز اتفاق می‌افتد. (بیانات ۹۰/۷/۲۱)

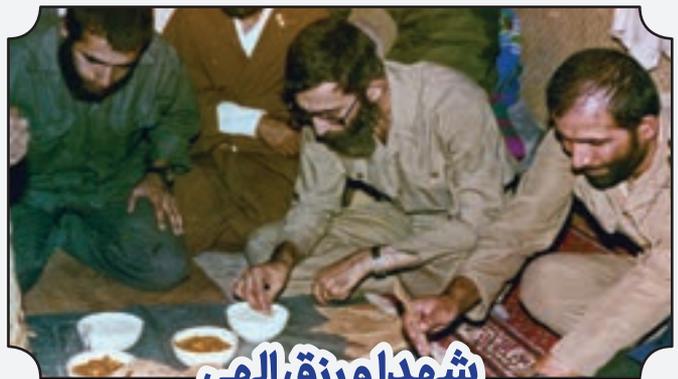
خوشا به حال شهیدان

فرهنگ شهادت یعنی فرهنگ تلاش کردن با سرمایه‌گذاری از خود برای اهداف بلندمدت مشترک بین همه‌ی مردم؛ که البته در مورد ما آن اهداف، مخصوص ملت ایران هم نیست، برای دنیای اسلام بلکه برای جهان بشریت است. (بیانات ۹۳/۱۱/۲۷) بهترین مردن‌ها، شهادت است. بالاترین اجرها برای انسانی که در راه خدا مبارزه می‌کند، نوشیدن شربت گوارای شهادت است. خوشا به حال آن عزیزان، و گوارا باد بر آنها این نعمت بزرگ الهی! آنها با شهادت، اجرشان را گرفتند... پروردگارا! تو را به حق خون شهیدان، تو را به حق اولیایت، تو را به حق صاحب‌الزمان عجلتعالیه، مرگ ما را هم شهادت در راه خودت قرار بده. (بیانات ۷۰/۱۰/۱۱)

تأثیر شهدا بر این عالم

یکی از لوازم زنده بودن [شهدا] تأثیرگذاری است... شهدا تأثیرگذارند. چون زنده هستند، تأثیرگذارند در محیط زندگی زندگان؛ روی ما دارند اثر می‌گذارند، روی ما دارند کار می‌کنند. این هم در خود آیه‌ی شریفه آمده؛ دنباله‌ی همین آیه‌ی شریفه سوره‌ی آل عمران این است که «وَ یَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ یَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لَا هُمْ یَحْزَنُونَ»... در واقع، این خیل عظیم شهیدان دارند به ما دلگرمی می‌دهند؛ آن جامعه مؤمنی که می‌خواهد در راه خدا قدم بردارد و طبق رضای خدا کار کند، با این پیغام شهیدان دلگرم می‌شود، می‌فهمد که می‌توان در این راه با امید حرکت کرد و پیش رفت. (بیانات ۱۴۰۷/۶/۲۰)

شهدا و رزق الهی

نوع زندگی شهدا را خدای متعال برای ما شرح نداده که چگونه است لکن [می‌فرماید:] «أَحْیَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ»؛ در حریم ربوبیتند، در حریم الوهیت قرار دارند. این بالاتر از این حرف‌هایی است که ما در باب زنده بودن به عقلمان می‌رسد؛ یک چیزی فراتر و بالاتر از این حرف‌ها است. هم مقام این‌ها را نشان می‌دهد که «بَلْ أَحْیَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ یُرْزَقُونَ»؛ رزق الهی به این‌ها می‌رسد. این رزق الهی چیست؟ خب برای مؤمنین ارزاقی در بهشت وجود دارد و این در قرآن هست [لکن] این [بُرْزُقُونَ] غیر از آنهاست؛ انسان این جور می‌فهمد؛ یک رزق دیگری است، یک رزق بالاتری است. (بیانات ۱۴۰۲/۵/۲۲)

شهادت معامله با خداست

شهادت از یک طرف معامله با خدا است؛ آن صدقی که [در شهید] هست، معامله با خدا است... آن طور که یادم هست، از امیرالمؤمنین علیه السلام و از امام سجاد علیه السلام نقل شده که قیمت جان شما خیلی بالا است، آن را نفروشید مگر به بهشت. این جان خیلی قیمت دارد؛ قیمت وجود شما خیلی بالا است؛ این را فقط به بهشت بفروشید؛ به هیچ چیزی کمتر از بهشت [نفروشید] که خدای متعال هم خریدارش است... پس از یک طرف معامله با خدا است. از یک طرف تأمین کننده مصالح ملی است؛ همان تقویت هویت که گفتیم. (بیانات ۱۴۰۷/۸/۸)

حق بزرگ شهیدان

شهیدان ما این حق بزرگ را بر فرهنگ اسلامی و همه وابستگان و دلبستگان به آن در سراسر جهان دارا می‌باشند که یکی از سرفصل‌های مهم ولی فراموش شده این فرهنگ را در دنیای مادی امروز زنده کرده‌اند و آن فداکاری و از خود گذشتگی برای آرمان‌های بلند اسلامی و انسانی است. سرگرمی‌های مادی و خودخواهی و سودطلبی افراد انسان در همه دوران‌های تاریخ به کج‌روی‌ها و بدرفتاری‌های بزرگ، جوامع بشری انجامیده‌است و دنیای مادی امروز بیش از همیشه قربانی این سودطلبی‌ها و خودخواهی‌ها است. (بیانات ۸۰/۷/۵)

امید را تقویت کنید

به برکت انقلاب و اسلام، جوانهای ما راه حرکت و امید حرکت را پیدا کرده‌اند؛ این امید باید در اینها تقویت شود. درست بر خلاف سیاست استکباری دنیا که در میان ملتها بذر نومیدی می‌باشد، باید بذر امید کاشته و آبیاری شود. به نظر من این تکلیف عمده‌ی نخبگان است. البته سخن با نخبگان و زیدگان یک مجموعه، این طوری نمیشود. یکی از دلایلی که بنده با طرح دهکده‌ی جهانی مخالفم، همین است. یک دهکده‌ی کوچک را هم که شما نگاه کنید، به عدد آدمها، مجموعه‌ی عظیمی وجود دارد. هر انسانی یک دنیا است. (بیانات ۸۳/۴/۱۹)

امید و وحدت

آن چیزی که ملت را نگه میدارد امید است و وحدت؛ اتحاد میان آحاد مردم. بله، سلیق مختلفی وجود دارد، اختلافات نظر در مسائل گوناگون وجود دارد، اما درباره‌ی اسلام، درباره‌ی نظام، درباره‌ی انقلاب، وحدت نظر بین مردم هست؛ نگذاریم این وحدت نظر از بین برود. به اختلافات کمک نکنیم؛ اختلافات قومی، اختلافات مذهبی، تحریک احساسات یک گروهی علیه یک گروه دیگر. هر کس در زمینه‌ی خدشه‌ی به اتحاد ملت حرکتی انجام بدهد برای دشمن کار کرده، در نقشه‌ی دشمن کار کرده، در زمین دشمن بازی کرده؛ این را همه توجه داشته باشند! (بیانات ۱۴۰۱/۱۰/۲۲)

اعتماد و امید؛ سرمایه بزرگ دولت‌ها

مسئله احیای اعتماد و امید مردم بسیار چیز مهمی است؛ چون اعتماد مردم بزرگ‌ترین سرمایه دولت است. مردم وقتی به شما اعتماد کردند و امید به شما داشتند، با شما راه می‌آیند و کمکتان می‌کنند؛ این بزرگ‌ترین سرمایه است برای دولت که بتواند اعتماد مردم را جلب کند که البته این متأسفانه یک مقداری آسیب دیده و بایستی ترمیم کنید این را و راهکارش هم این است که حرف و عمل مسئولین یکی باشد؛ وعده‌ای اگر به مردم دادید، طبق آن وعده اگر عمل کردید، مردم به شما اعتماد پیدا می‌کنند. (بیانات ۱۴۰۰/۶/۶)

امید آفرینی رسالت نخبگان

یک توصیه‌ی مهم من به همه‌ی کسانی که توانایی سخن گفتن با مردم را دارند و رسانه در اختیارشان است - چه در فضای مجازی، چه در مطبوعات، چه در صدا و سیما. امید آفرینی است. دشمن سعی میکند جوانهای ما را ناامید کند؛ ما باید متقابلاً امید آفرینی کنیم. مسائل امیدزا در کشور کم نیست... همه موظفند امید آفرینی کنند؛ این را جدی بگیرید. امید آفرینی، خود فریبی نیست. بعضی‌ها خیال می‌کنند امید آفرینی پنهان کردن ضعف‌ها است، خود فریبی است؛ نه، ضعف‌ها هم باید بیان بشود، اشکالی ندارد؛ اما در کنار بیان ضعف‌ها بایستی امید آفرینی هم بشود، آینده و افق روشن در مقابل چشم قرار بگیرد و نشان داده بشود. (بیانات ۱۴۰۲/۰۷/۰۱)

با ناامیدی مبارزه کنید

یکی از مهم‌ترین وظایف همه ما پرهیز از ناامیدسازی مردم است. گاهی یک کسی یک جور حرف می‌زند - چه در سخنرانی، چه در صحبتی مانند آن، چه حالا در فضای مجازی که دیگر یک چیز بی‌حد و مرز و عجیب و غریبی شده - که شنونده و مخاطب ناامید می‌شود؛ ما نباید اجازه بدهیم ناامیدی وارد میدان بشود. اگر امید نباشد هیچ کدام از این کارهای بزرگ انجام نمی‌گیرد. مردم را باید امیدوار کنیم و این امیدواری، امیدواری کاذب هم نیست [بلکه] واقعیت قضیه همین است؛ یعنی واقعاً باید امید داشت، چون آینده، آینده خوبی است، آینده‌ی روشنی است. (بیانات ۹۸/۷/۴)

نگذارید ناامید شوند

تبلیغات انبوه و حساب شده‌ای می‌شود برای این که دانشجویان ما را ناامید کنند؛ یا به طور کلی ناامید کنند از آینده که به افسردگی و سرنوشت‌های بدتر از افسردگی منتهی می‌شود، یا ناامید کنند از ادامه کارشان در کشور که به پشت کردن به کشور و رفتن از کشور و مانند این‌ها می‌انجامد. این خیلی چیز بدی است. البته همیشه بوده، امروز هم این حرکت را تند کرده‌اند و من حالا از شما خواهش می‌کنم که به مسئله امید آفرینی توجه بکنید... به نظر من این جنبه را تقویت بکنید. مسئولین هم همین جور. نگذارید دانشجو افسرده و از کار افتاده و ناامید بشود. (بیانات ۱۴۰۰/۲/۱۲)

جمهوری اسلامی

شعار انقلاب ما

شعار اصلی انقلاب ما این سه کلمه بود: استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی. جمهوری اسلامی، همان نظامی است که وارد میدان شد؛ با تلاش‌های خود و چالش‌هایی که با آن روبه‌رو بوده است، پیش می‌رود و راه را باز می‌کند. شعار آزادی، جزو شعارهای بسیار جذاب است؛ تکرار شده است؛ درباره آن حرف زده‌اند؛ مقاله نوشته‌اند؛ کتاب نوشته‌اند و شعار داده‌اند. درباره آزادی، سخن‌ها گفته شده است؛ بعضی با اعتدال، بعضی با افراط، بعضی با تفریط. شعار آزادی، زنده مانده است؛ اما شعار استقلال برخلاف آن دو شعار دیگر، در انزوا قرار گرفته است. (بیانات ۷۹/۷/۱۴)

تربیت بانوی تراز افتخار جمهوری اسلامی

یکی از بزرگترین افتخارات نظام اسلامی است این است که در سایه نظام اسلامی این همه زن فرزانه و تحصیلکرده و خوشفکر و ممتاز از لحاظ فکری و عملی در جامعه ما وجود دارند؛ خیلی نعمت بزرگی است و مایه افتخار است. تربیت این همه انسان والا، برجسته و خوش فکر یکی از بزرگترین افتخارات نظام اسلامی است. امروز وقتی ما نگاه می‌کنیم، نام زنان ما بر تارک کتاب‌های متعددی ... گذاشته شده؛ جزو برترین نوشته‌ها و آثار مکتوب امروز نظام اسلامی - چه مقالات و چه کتاب‌ها - نوشته‌های بانوان ما است، که این واقعاً مایه افتخار است. (بیانات ۹۳/۷/۳)

انقلاب اسلامی استثناست

انقلاب اسلامی یک استثناء است. انقلاب اسلامی حرکتی بود که با اهداف مشخصی - ولو آن اهداف که مشخص هم بود، در یک جاهایی کلی بود؛ بتدریج خرد شد، روشن شد، مصادیقش معلوم شد؛ اما اهداف، اهداف روشنی بود - به وجود آمد. هدف اسلام‌خواهی، هدف استکبارستیزی، هدف حفظ استقلال کشور، هدف کرامت‌بخشی به انسان، هدف دفاع از مظلوم، هدف پیشرفت و اعتلای علمی و فنی و اقتصادی کشور؛ اینها اهداف انقلاب بوده. مردمی بودن، متکی به ایمان مردم، عقاید مردم و انگیزه‌های مردمی و عواطف مردمی، جزو پایه‌های اصلی انقلاب است. (بیانات ۹۰/۵/۱۹)

مهم‌ترین نوع آزادی

مهم‌ترین نوع آزادی ملت‌ها، آزادی عمومی کشور است؛ یعنی استقلال. یک وقت دیگر بنده گفتم که استقلال یعنی آزادی یک ملت؛ وقتی ما از استقلال حرف می‌زنیم، یعنی از آزادی یک ملت حرف می‌زنیم که آزادانه بتواند کار خودش را انجام بدهد. نظام سلطه ضد این آزادی است؛ یک روز با استعمار، یک روز با استعمار نو، یک روز با شیوه‌های امروز - که شیوه‌های جنگ نرم است - پدر ملت‌ها را دارند درمی‌آورند، امروز آمریکایی‌ها وارد منطقه شرق فرات در سوریه می‌شوند، می‌گویند هم که ما برای خاطر نفت آمده‌ایم! مگر خانه شما است؟ ... یعنی آزادی ملت‌ها را، استقلال ملت‌ها را رسماً مورد توهین قرار می‌دهند. (بیانات ۹۷/۷/۶)

استقلال اقتصادی در جمهوری اسلامی

امروز مسئله اصلی کشور ما استقلال است. برادران و خواهران عزیز! انقلاب برای ما استقلال سیاسی را به بار آورد ... اما اگر این ملت بخواهد این استقلال سیاسی را، این عرض اندام فرهنگی را در مقابل سلطه‌گران عالم حفظ کند، باید پایه‌های اقتصادی خود را محکم کند؛ این، ریشه دواندن استقلال در کشور است؛ و این وابسته است به تولید، به کار، به شکوفائی کار، به نوآوری در بخش‌های مختلف کار. از مرکز تحقیقات و آزمایشگاه گرفته، تا توی محیط کارگاه‌ها، تا توی محیط مزرعه، در همه جا بایستی این نوآوری وجود داشته باشد. (بیانات ۸۷/۲/۴)

هویت ملت ایران

یکی از مهم‌ترین بخش‌های تشکیل دهنده هویت این انقلاب، استقلال و هویت ملت ایران بود؛ چیزی که در طول دوران پنجاه ساله حکومت پهلوی و در حدود پنجاه سال قبل از آن در حکومت قاجار، به کل لگدمال شده بود. کشور به این بزرگی، ملت به این با استعدادی، ثروت به این انبوهی، یکجا در اختیار سیاست‌های بیگانه بود؛ یک روز در رقابت روس و انگلیس، یک روز مستقلاً در اختیار انگلیس، در نهایت هم در اختیار دزدی قوی پنجه‌تر از این‌ها؛ یعنی آمریکا. ملت ایران ... یکی از بزرگترین هدف‌هایشان این بود که این هویت اسیر را بازیابی کنند؛ استقلال خودشان را به دست بیاورند و تابع سیاست این کشور و آن کشور نباشند. (بیانات ۸۳/۱۱/۱۹)

